

тишина. Тъй му рѣкохъ тѣ, като са смѣсишъ и ти съ нашитѣ младѣжи лесно могатъ да навикнатъ твоитѣ зли дѣла, а не ти тѣхнитѣ добрини; защото е писано: *человѣкъ юще отъ младость, естественно клони повече къмъ злото, нежели къмъ доброто.* Нѣ той много имъ са молѣше да го приемнатъ, като обѣщаваше, че ще пази и ще изпълнява тѣхнитѣ закони.

Слѣдъ много молби тѣ го приехъ, но съ условие ако са закъдне какъ ще варди слѣднитѣ три заповѣди: 1-во да не краде, 2-ро да не лъже и 3-то да не са мѣси на Божийтѣ работи, т. е. че било суша или дъждовно, валѣло градъ или настаналъ гладъ и моръ, за това да не мѣмре на Бога, който е казалъ: »ищите прежде царствіа Божіа и правди его, и сіа вса приложатся вамъ. «и» *Непечитесь на утрѣй:* «и прч. и» *насаждѣй ухо неслашитъ ли? или создавиі яко не сматраетъ ли?»*

Тогава чужденецътъ имъ са обѣщава съ хиляди клѣтви, да изпълни всичко, само да го приемнатъ. И тѣй го прибрахъ. Сега той почна да живѣе добръ и малко по малко са обучаваше на тѣхнитѣ добри нрави. Слѣдъ нѣкое врѣме го уженихъ за една твърдѣ добра и честна мома изъ селото, каквото да са учи и той отъ нейното благодѣланіе. Когато са свърши свадбата имъ нѣкой отъ селскитѣ старѣйшини бѣхъ останѣли у дома имъ за да са погостятъ и да поучатъ младоженцитѣ и, отка имъ дадохъ приличнитѣ съвѣти и благословихъ ги и отидохъ си. Оттамъ са позапрѣхъ малко край плета да си прикажатъ нѣщо, но на какво имъ скимна да са повърнатъ пакъ у младоженцитѣ; тѣ щѣха да имъ кажатъ нѣщо което бѣхъ забравили. Единъ отъхъ потропа на вратника и, като са обади невѣстата, рекохъ да излѣзе мѣжъ ѳ на вѣнъ, че има да му, кажѣтъ нѣщо. Щомъ зачу, той рече на жена си: Кажи имъ че съмъ заспалъ. Младата невѣста, наскърбена излѣзи и плачешкомъ каза, че той ѳ учи да излѣже. Послѣ са растрѣшка прѣдъ старѣйши-